

Reseberättelse från EANM, Düsseldorf

Tack vare ett resestipendium från Svensk förening för nuklearmedicin fick jag möjligheten att presentera min forskning vid 2018 års European Association of Nuclear Medicine (EANM) vid Congress Center Düsseldorf (CCD) i Düsseldorf, Tyskland. Mina bidrag till konferensen var ett föredrag där jag var inbjuden att tala i 30 minuter om min senaste artikel samt en 9 minuter muntlig presentation på ett abstrakt som jag skickade in till konferensen.

Konferensens öppningsceremoni började på kvällen vid sjutiden lördagen den 13 oktober, men det fanns även en möjlighet mot en extra avgift att fördjupa sina kunskaper i att delta på en förkurs inom något av de specifika inom nuklearmedicin. Denna gången valde jag att inte närvara på någon av förkurserna eftersom jag ansåg att ingen av de olika kurserna var lämplig för någon med min forskningsinriktning.

Konferensen började egentligen söndagen den 14 oktober klockan 8:00 och eftersom jag hade förmån att vara inbjuden föreläsare och därav visste att jag skulle presentera forskning för många andra. En förmån som möjliggjorde att jag kunde boka ett billigt och mysigt hotellboende bara tio minuter gångväg från konferensanläggningen CCD. Jag valde att registrera min redan på lördagen för det inte skulle bli något strul för mig att hinna till den första föreläsningen sektionen som handlade om SPECT-CT. En sektion som tillhörde EANM:s Do.MoRe (inriktade på radionuklidterapi och dosimetri). Jag tycker sektionen var väldigt bra som innehöll föredrag om SPECT men även CZT. Övriga föredragssektioner jag följde på söndagen var tre intressanta föredrag om paradigmskiftet inom kognitiva sjukdomar, där B. Dubois från Paris pratade om Alzheimers sjukdom och hur biomarkörer ska användas. De andra två intressanta föredragen var F. Barkhof från Amsterdam som föreläste om randomiserade kliniska studier för amyloid PET samt V. Villemagne från Heidelberg som berörde PET och Tau.

Mina första föredrag hölls tisdagen 16 oktober. Det muntliga föredraget som jag höll var om ett projekt som är ett samarbete mellan Umeå universitet och Lunds universitet. Projektet handlade om att för diagnostisering med prostatacancer med DMSA har det visat sig att det finns ett upptag i tårkörtlarna. Tidigare fanns det inget organ att placera detta förhöjda upptag och därför skapade vi ett källorgan där denna aktivitet kunde placeras, för att kunna beräkna vilka strålrisker det finns med detta upptag.

På onsdagen höll jag mitt andra föredrag, det som inbjuden föreläsare om artikeln "Lifetime attributable risk as an alternative to effective dose to describe the risk of cancer for patients in diagnostic and therapeutic nuclear medicine" där Sören Mattsson, Keith Eckerman och jag skrev om ett mer realistiskt sätt att beräkna risker, som enligt oss är bättre, alternativ till effektiv dos inom nuklearmedicin. Jag var väldigt glad att jag fick förmån att under 30 minuter få möjligheten att prata om min forskning och om hur vi har vidareutvecklat våra riskberäkningar efter det att artikeln blev publicerad, där vi även bakar att vi beräknar risker till patienter och inte en normal svensk population.

För en person som mig som fortfarande är relativt ung inom fältet och ännu inte så van vid att åka på konferenser tyckte att det var en lärorik upplevelse. Var dock inte riktigt förbered på vilken mental ansträngning varje dag medförde och jag kände mig varje kväll helt slut. Men jag hade turen att bo på ett lugnt och bra hotell väldigt nära anläggningen, som tillät mig att ladda om inför varje konferensdag. Tycker även att Düsseldorf var en bra konferensstad. Mina samlade intryck av EANM 2018 var att den var väldigt bra och mycket lärorik. Därför vill jag åter igen tacka Svensk förening för nuklearmedicin för att ni gav mig möjligheten att närvara på denna konferens och att jag kunde hålla min två muntliga föredrag.

/Martin Andersson

Biträdande forskare vid Medicinsk strålningsfysik i Malmö vid Lunds Universitet